

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 września 2013 r.,

sprawy **A. D.**

skazanej z art. 286 § 1 kk i in.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w P.,

z dnia 26 marca 2013 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.,

z dnia 16 lipca 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć skazaną kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sąd Okręgowego z dnia 26 marca 2013r., zmieniającym wyrok Sadu Rejonowego z dnia 16 lipca 2012 r., A. D. skazana została za szereg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i in. na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny, po 20 zł każda.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca skazanej, podnosząc w niej zarzuty naruszenia prawa materialnego- art. 286 § 1 k.k. oraz naruszenia prawa procesowego w postaci art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Podzielić przy tym należy w pełni stanowisko prokuratora zawarte w szczegółowej i wyjątkowo wnikliwej odpowiedzi na kasację.

Na wstępie zauważyć należy, że zarzut naruszenia prawa materialnego- art. 286 § 1 k.k. stanowi w zasadzie powielenie zarzutu apelacyjnego, gdzie skarżący kwalifikował to uchybienie, zresztą prawidłowo, jako błąd w ustaleniach faktycznych. Treść tego zarzutu wskazuje jednoznacznie, że autor kasacji pod pozorem naruszenia prawa materialnego kwestionuje *de facto* postać zamiaru przypisanego skazanej, a więc niewątpliwie elementu będącego częścią ustaleń faktycznych. Zabieg taki należy ocenić li tylko jako próbę obejścia zakazu podnoszenia w postępowaniu kasacyjnym zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych, zawartego w treści art. 523 § 1 k.p.k.

Stwierdzenie naruszenia art. 286 § 1 k.k., będące uchybieniem w zakresie prawa materialnego, byłoby możliwe jedynie wtedy, gdyby przy właściwie ustalonym stanie faktycznym, czego skarżący by nie kwestionował, doszło do nieuzasadnionego błędnego przypisania przestępstwa opisanego w tym przepisie. Tymczasem w niniejszej sprawie, mając na względzie jej okoliczności, nie można czynić zarzutu zaskarżonemu wyrokowi, że norma ta została zastosowana w sposób nieprawidłowy. Już sama treść skargi daje podstawy do uznania, że jej autor w zasadzie nie kwestionuje sposobu subsumpcji tej normy prawnej, a podważa jedną z podstaw tego procesu, tj. ustalenia faktyczne, czego w postępowaniu kasacyjnym czynić nie wolno. W związku z tym zarzut ten jawi się jako całkowicie bezzasadny.

Drugi z zarzutów, dotyczący naruszenia prawa procesowego, również nie mógł zostać uwzględniony. W sprawie nie sposób dopatrzeć się jakiegokolwiek naruszenia art. 457 § 3 k.p.k. bądź art. 433 § 2 k.p.k. Ponadto stawiając zarzut naruszenia art. 4 k.p.k, art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., autor kasacji starał się także i w tym zakresie dokonać obejścia zakazu podnoszenia w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Treść uzasadnienia kasacji, gdzie jej autor w sposób bardzo szeroki polemizuje z tymi ustaleniami, dokonując także własnej oceny dowodów, ewidentnie wskazuje, że próbował on w sposób

zawołowany doprowadzić do ponownej - zwyczajnej kontroli odwoławczej w sprawie, traktując nadzwyczajny środek zaskarżenia jako kolejną instancję, wbrew ograniczeniom z art. 523 § 1 k.p.k. Dobitnie na koniec wolno stwierdzić, że Sąd odwoławczy wywiązał się należycie ze swoich powinności, rozważając wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy kwestie podniesione w apelacji obrońcy oraz podając, czym kierował się przy wydaniu wyroku i dlaczego zarzuty i wnioski tejże apelacji uznał za niezasadne.

Mając to na względzie, Sąd potraktował przedmiotową kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym, skutkującym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., skazaną obciążono kosztami postępowania kasacyjnego.